

Full diocesà

23 de gener del 2022

p4 — Mil·lenari de Sant Martí de Torroella

p7 — Trets biogràfics del bisbe electe de Solsona

Trobada fraterna amb el Papa Francesc

Els bisbes de les províncies eclesiàstiques de Tarragona, Barcelona i València —entre ells el bisbe de Vic i administrador apostòlic de Solsona, Romà Casanova, i el bisbe electe de Solsona, Francesc Conesa— van concloure la seva visita ad limina apostolorum amb l'audiència amb el papa Francesc el divendres dia 14 de gener. Fou el moment central de la visita, que havia començat el dilluns dia 10.

Els arquebisbes de les tres províncies eclesiàstiques —el cardenal Joan Josep Omella, president de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) i arquebisbe de Barcelona; el cardenal Antonio Cañizares, arquebisbe de València, i Mons. Joan Planellas, arquebisbe de Tarragona— informaren en roda de premsa sobre la trobada amb el Sant Pare i el desenvolupament de la visita.

Fou una llarga reunió en què tots els prelats pogueren intervenir i on es van afrontar, en un clima de confiança i fraternitat, diverses qüestions de la vida de l'Església i del nostre país. Entre elles, el Papa va afirmar estar reflexionant sobre la possibilitat de que realitzi una visita a Manresa amb motiu del jubileu Ignacià que s'està realitzant.

També s'ha afrontat el tema de la resposta de l'Església als abusos sexuals comesos per eclesiàstics, la situació política catalana i les ferides causades per la polarització social, la immigració, l'estrella de la basílica de la Sagrada Família i la situació del bisbe emèrit de Solsona entre d'altres qüestions.

Continua a la pàgina 6

«La diada d'avui és santa, dedicada al Senyor, el nostre Déu»

Diumenge III durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre de Nehemies

En aquells dies, el sacerdot Esdres portà el llibre de la Llei en presència del poble reunit a la plaça de davant la porta de les Aigües, i des del matí fins al migdia el llegí davant de tothom: homes, dones i criatures capaces d'entendre-la. Tot el poble escoltava atentament la lectura del llibre de la Llei. Esdres, mestre de la Llei, estava dret dalt una tarima de fusta preparada expressament. Obrí el llibre a la vista de tot el poble, ja que des del lloc on era dominava tothom, i així que l'obrí, tot el poble es posà dret. Esdres beneí el Senyor, Déu gran, i tot el poble alçà les mans i respongué: Amén, amén. Després es prosternaren amb el front a terra, i adoraren el Senyor. Ell llegia ben clar el llibre de la Llei de Déu, i alguns levites n'exposaven el sentit perquè la lectura fos entenedora.

El governador Nehemies, el sacerdot Esdres, mestre de la Llei, i els levites que exposaven al poble el sentit de la Llei, digueren a tota la gent: «La diada d'avui és santa, dedicada al Senyor, el nostre Déu: no us entristiu ni ploreu», perquè tota la gent plorava mentre escoltava les paraules de la Llei. Els digué, doncs: «Aneu-vos-en ara. Mengeu i beveu de gust i repartiu-ne als qui no s'havien portat res, que la diada d'avui es santa, dedicada a Déu, nostre Senyor. No us entristiu, que el goig del Senyor serà la vostra força.» (8,1-4a.5-6,8-10)

Salm responsorial

Les vostres paraules, Señor, són esperit i són vida.
[18]

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit. Ara bé, el cos no consta d'un sol membre, sinó de molts.

[...]

Doncs bé, vosaltres sou cos de Crist i cadascun formeu els seus membres. [...]
(12,12-30)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

Són molts els qui han emprès la tasca d'escriure una narració dels fets ocorreguts entre nosaltres, guiant-se per l'ensenyament que hem rebut d'aquells que des del principi en foren testimonis de vista i després ho transmeteren de paraula. Havent pogut informar-me minuciosament de tot des dels orígens, jo també, il·lustre Teòfil, he decidit escriure-t'ho en una narració seguida, perquè coneguis la solidesa de l'ensenyament que has rebut.

En aquell temps, Jesús se'n tornà a Galilea ple del poder de l'Esperit. La seva anomenada s'estengué per tota la regió. Ensenyava a les sinagogues d'ells i tothom el lloava. I se n'anà a Natzaret, on s'havia criat. El dissabte anà a la sinagoga, com tenia costum, i s'aixecà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplejà i trobà el passatge on hi ha escrit: «L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, ja que ell m'ha ungit per portar la bona nova als desvalguts, m'ha enviat a proclamar als captius la llibertat, i als cecs el retorn de la llum, a deixar en llibertat els oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor.» Després plegà el volum, el donà a l'ajudant de la sinagoga i s'assegué. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en Jesús. Ell començà dient-los: «Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Escriptura.» (1,1-4.4,14-21)

«El dissabte anà a la sinagoga, com tenia costum, i s'aixecà a llegir»

Ensenyança sòlida

Carles Riera i Fonts, *pvrre*.

Lluc, l'evangelista de la bondat del Crist, es proposa de narrar la solidesa de l'ensenyament del mestre de Galilea. El pròleg lucà de la bona nova —d'estil hel·lenista— i l'episodi de Jesús a la sinagoga de Natzaret són els dos fragments de l'evangelí d'avui.

Jesús —l'Ungit, en qui reposa l'Esperit de Déu— és l'acompliment de les paraules d'Isaïes: enviat als desvalguts, als captius, als cecs, als oprimits, missatger amb l'encàrrec de proclamar l'any de gràcia del Senyor.

L'any jubilar, per als jueus, era l'any en què joiosament tot recomençava, en què el cor de cada ésser humà tornava a ser aquell paradís virginal que un dia fou, un temps d'humanitat plena.

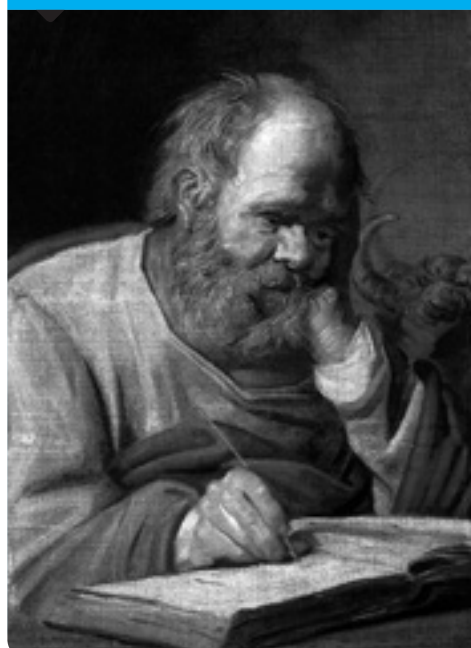
Veiem reflectits dins aquest evangelí els dos punts que, segons el filòsof S. Kierkegaard, són essencials en el cristianisme: la llibertat de la persona i la seva plena felicitat. La «difícil i merescuda llibertat», que, líricament, deia Salvador Espriu, el poeta de l'opaca alegria.

Per a ser amics de Déu —*Teòfil* vol dir això: amic de Déu— ens cal una clarivident segona ingenuïtat, un saber viure l'avui —malgrat tot escull— com un etern any jubilar.

Amb gran qualitat literària, Lluc escriu per a tothom, però sobretot per als qui han de redescobrir la seva identitat cristiana, la solidesa de l'ensenyament rebut.

La imatge

Després de predicar per la contrada, arriba al seu poble de Natzaret. Tothom el coneix quan el dissabte va a la sinagoga i, a més, s'aixeca a llegir. Es tracta d'un text que parla de la presència de l'Esperit sobre ell i de la missió alliberadora de la seva obra. Jesús s'aplica aquestes paraules d'Isaïes. Enguany serà l'evangelista sant Lluc qui ens traslladarà aquest missatge.

Sant Lluc (s. XVII). Frans Hals

Agenda

Lit. hores: Setmana III

24 dilluns

—Sant Francesc de Sales, bisbe i dr.
2S 5,1-7.10/Salm 88/Mc 3,22-30

25 dimarts

La conversió de Sant Pau, apòstol
—Santa Elvira, vg. i mr.
3r. aniversari de la mort de Mons.
Jaume Traserria
Ac 22,3-16 o bé Ac 9,1-22/Salm
116/Mc 16,15-18

26 dimecres

—Sant Timoteu i Titus, bisbes
2Tm 1,1-8 o bé Tt 1,1-5/Salm 95/
Mc 3,31-35

27 dijous

—Santa Àngela de Mèrici, vg. fund.
—Sant Enric d'Ossó, prev. fund.
2S 7,18-19.24-29/Salm 131/
Mc 4,21-25

28 divendres

—Sant Tomàs d'Aquino, dominic i dr.
2S 11,1-4a.5-10a.13-17/Salm 50/
Mc 4,26-34

29 dissabte

—Sant Pere Nolasc, fund.
—Sant Valeri (o Valer), bisbe
Beat Manuel Domingo i Sol, fund.
2S 12,1-7a.10-17/Salm 50/
Mc 4,35-41

30 diumenge IV de durant l'Any / Cicle C

—Santa Martina, vg. i mr.
Jr 1,4-5.17-19/Salm 70/1C 12,31-
13,13/Lc 4,21-30

Sant Martí de Torroella, mil anys

Una missa solemne dona inici a la celebració del mil·lenari

Era el dia 13 de gener del 1022 quan la comtessa Ermesenda deixava al monestir de Sant Benet de Bages l'alou del terme de Torroella, indicant els límits de l'esmentada donació i que corresponen als de l'actual poble i parròquia de Sant Martí de Torroella. El document que acredita aquest fet és un pergamí, l'original, de mil anys enrere, que ara es troba al monestir de Montserrat, on es guarda l'arxiu procedent del monestir que va rebre «les cases, l'església que hi ha allà mateix, amb les corts, els horts, els hortals, les terres i les vinyes, els molins, les aigües amb els caps de rec, els boscos, els garrics, els viaductes i els reductes», i altres béns, com diu el text esmentat.

Per això, el diumenge dia 16 de gener, amb l'església parroquial bellament ornada, se celebrà una missa solemne, presidida per l'actual rector, Mn. Josep Maria Mas, a l'inici de la qual l'alcalde del poble, Pere Bartomeus, llegí el text que dona fe escrita de l'existència del poble, traduït de l'original del llatí per l'historiador Dr. Ramon Ordeig, que

va ser també qui va localitzar l'original.

El nostre bisbe Romà, des de Roma on es trobava per a la visita ad limina, envià un missatge que deia: «Em plau, que, tot i haver passat segles, es mantingui el mateix nom. Ens parla ja, des dels seus orígens, d'una denominació cristiana, la devoció a sant Martí de Tours, i ací, en aquest lloc, parròquia i temple van prendre aquest nom. Mirem el passat amb agraïment, però també ens cal mirar el futur amb esperança, i, per això, necessitem viure el present amb passió.»

En sortint, pisolabis respectant les disposicions sanitàries, a l'esplanada, en un dia radiant, i per a tots un ramet d'herbes aromàtiques i el text del document que acredita els mil anys d'existència.

Afegim-hi que es van preparant diferents actes commemoratius que es duran a terme al llarg de tot l'any, si les circumstàncies ho permeten.

Bicentenari de les festes de Sant Antoni Abat a Igualada

Mons. Romà Casanova va visitar dilluns passat Igualada per presidir l'ofici solemne de sant Antoni Abat a la basílica de Santa Maria, en ocasió del bicentenari de les festes de l'Antic Gremi de Traginers d'Igualada que van començar en un llunyà 1822. Els Tres Tombs d'Igualada són els més antics de Catalunya.

La missa fou concelebrada pels rectors de la ciutat i els superiors de les comunitats religioses, i va incloure la tradicional benedicció de panets. Per decisió de l'entitat gremial, els portadors de les banderes de Sant Antoni —habitualment socis del gremi— enguany han estat l'Ajuntament d'Igualada i la Generalitat de Catalunya, que foren repre-

sentats, respectivament, per Marc Castells, alcalde, i per David Alquézar i Francesc Serra, delegats del govern català.

La part musical anà a càrrec d'un cor mixt format per membres del Cor Exaudio i del Cor d'Homes, dirigit per Carles Prat i acompanyats per l'organista Pol Requesens. Al final es van cantar els goigs de sant Antoni, patró dels traginers.

Avui, diumenge 23, les festes continuen amb els típics Tres Tombs, que recorreran els carrers de la ciutat a partir de les dotze del migdia. En el darrer tomb, i des de l'empostissat present a la rambla de mSant Isidre, es farà la benedicció de totes les cavalleries i dels animals domèstics presents.

Necrològica

Mn. Francesc Salvia Torner

Havia nascut a Poal (Lleida) el dia 3 de novembre de 1932 i va rebre l'orde del presbiterat el 20 de desembre de 1958. Exercí el seu ministeri de prevere, al bisbat de Vic, com a capellà mestre a Sant Martí d'Armàncies (1959) i com a vicari de la parròquia de la Sagrada Família d'Igualada (1962). Fou el segon sacerdot que va atendre la nova barriada de Montserrat de la capital de l'Anoia. L'octubre de l'any 1967 anà a cursar estudis a la Universitat de Navarra i retornant, l'any 1969, s'establí a l'arxidiòcesi de Barcelona. Durant cinquanta anys fou capellà a l'escola La Farga: «deixa un inesborrable record als milers d'alumnes que va atendre. La seva paciència, afabilitat i cordialitat en feien un referent», han dit des de l'escola. Morí a vuitanta-nou anys d'edat i seixanta-tres de sacerdoci. Al cel sia.

Conesa: «El Papa ha escoltat amb atenció les nostres preguntes i les seves respostes han estat il·luminadores»

(Prové de la pàgina 1.)

El bisbe Francesc Conesa ha escrit el següent sobre la trobada amb el Romà Pontífex: «He viscut amb emoció i gratitud la trobada amb el Papa, al costat dels altres bisbes. Ha estat una trobada emocionant i reconfortant, que ha començat amb una oració pel bisbe Toni Vadell. Durant dues hores i mitja hem parlat amb el Sant Pare amb llibertat sobre alguns temes que ens preocupen. Ell ha escoltat amb atenció les nostres preguntes i les seves respostes han estat il·luminadores. Hem sentit l'afecte del bisbe de Roma, la seva espontaneïtat i fins i tot el seu bon humor. De manera particular m'ha animat en la meva nova destinació.»

Visita a diverses congregacions

El primer dia, després d'una missa a la tomba de Sant Pere, els prelats mantingueren la trobada amb el Pontifici Consell de l'Evangelització, presidit per Mons. Rino Fisichella. En la reunió s'hi tractaren temes com la catequesi d'adults, les dificultats de les catequesi per a la primera comunió i també

de la confirmació, els ministres de la misericòrdia, etc.

L'endemà, acabada la missa a Sant Joan del Laterà, tingueren lloc les reunions amb la Congregació per als Bisbes, on els prelats van parlar del que pot significar la comunió de l'Església en tots ells, en la vida religiosa i el laïcat. Tot seguit visitaren la Congregació per a la Doctrina de la Fe, on s'afrontaren temes com els abusos sexuals. Per altra banda, a la tarda van ser rebuts a la secció de Relacions amb els Estats de la Secretaria d'Estat de la Santa Seu.

El dimecres, després de la missa a Santa Maria la Major, l'episcopat va visitar les congregacions de l'Educació Catòlica, el Clergat, el Culte Diví i el dicasteri de Comunicació. I el dijous, havent celebrat l'eucaristia a Sant Pau Extramurs, els bisbes foren rebuts als dicasteris per als Laics, la Família i la Vida, com també per al Servei del Desenvolupament Humà Integral. A la tarda, es reuniren amb la Congregació per als Instituts de Vida Consagrada i Societats de Vida Apostòlica i, finalment, amb la Secretaria General per al Sínode dels Bisbes.

La trajectòria del bisbe electe de Solsona: sacerdot, intel·lectual i pastor

Francesc Conesa va néixer a Elx el 25 d'agost de 1961. Ell mateix explica: «Els meus pares, Paco i Rosita, eren persones profundament creients i fins al final de la seva vida van estar implicats en la vida parroquial, sobretot amb grups de matrimonis. Eren també persones molt senzilles; el meu pare va treballar tota la vida en una fàbrica de calçat. Sóc el més gran de quatre germans. La meua infància va estar lligada a la parròquia de Sant Agatàngell d'Elx, on vaig ser escolà. En va ser el rector el que, quan jo tenia dotze anys, em va portar a Oriola per ingressar al Seminari Diocesà.»

Sacerdoci i primeres destinacions

Fou ordenat sacerdot el 29 de setembre de 1985 a la basílica de Santa Maria d'Elx de mans de Mons. Pablo Barrachina i Estevan. La seva primera destinació va ser la parròquia de Ntra. Sra. del Carme d'Elx, d'on va ser vicari parroquial (de 1985 a 1987): «Vaig viure amb il·lusió els primers anys de sacerdoti en aquesta parròquia de barri d'una gran ciutat.» Al mateix temps, va exercir com a professor de religió a l'Institut d'Ensenyament Secundari L'Assumpció d'Elx.

Formació universitària

Pel setembre de 1987 marxa a la Universitat de Navarra (Pamplona), on inicia la seva formació universitària. Allí realitza estudis de filosofia a la Facultat de Filosofia i Lletres, obtenint el grau de llicenciatura en 1991. Animat pel Dr. Ángel Luis González, catedràtic de Metafísica, realitza la tesi de doctorat sobre «Déu i el mal. La defensa del teisme enfront del problema del mal segons Alvin Plantinga», que defensarà en 1995. Al ma-

teix temps que realitza estudis filosòfics, es prepara també en teologia, llicenciant-se en 1991, dins la secció de teologia sistemàtica. L'any 1994 va defensar la tesi de doctorat amb el títol «Fe i coneixement. Estudi sobre el valor cognoscitiu de la fe en la filosofia analítica», que obtingué premi extraordinari.

Professor en diverses universitats

Ha estat professor al Seminari d'Alacant, a la Universitat de Navarra, a la Universitat d'Alacant, de l'Institut de Ciències Religioses Sant Pau d'Alacant. És membre de la Societat Espanyola de Ciències de les Religions i membre del comitè editorial de les revistes *Facies Domini* i *TheoLogica*. Les seves línies de recerca se centren en la filosofia i teologia de la religió i en qüestions de teologia fonamental (relació entre fe i raó, problema del mal, l'ateisme contemporani), sobre els quals ha publicat diversos llibres i articles.

Vicari general d'Alacant i bisbe de Menorca

Durant setze anys fou vicari general de la diòcesi d'Alacant, servint tres bisbes, alhora que fou canonge magistral de la catedral i també rector de la basílica de Santa Maria d'Elx a partir de 2014: «Van ser anys en què vaig aprendre a estimar l'Església Diocesana i servir-la de cor. A Elx vaig estar en una parròquia, on vaig ser molt feliç i em vaig sentir acompanyat en la meua fe pels meus bons feligresos.» En el 2016 el papa Francesc el nomenà bisbe de Menorca: «Vaig acceptar aquest nomenament tremolant de por, conscient de les meves debilitats, però fiant-me de l'Església, que em cridava per a aquesta missió.»

Proximitat, misericòrdia i tendresa

Romà Casanova, bisbe de Vic

Escric aquesta glossa després de la trobada amb el sant pare Francesc dels bisbes de les províncies eclesiàstiques de Tarragona, Barcelona i València. Ha estat una conversa llarga, de més de dues hores, en què tots hem fet experiència de la paternitat del Papa, tant amb nosaltres personalment com respecte a tots els temes que, amb referència a la situació de l'Església, hem pogut tractar. Certament que el bisbe de Roma té els seus germans en l'episcopat d'arreu del món en el cor de la seva sol·licitud de successor de sant Pere.

Tres han estat les paraules que amb més força han arribat al meu cor: proximitat, misericòrdia i tendresa. Termes que Francesc, papa, ha aplicat com a necessàries per a tot autèntic ministeri. En el diàleg, ell es referia al ministeri dels bisbes, però també es poden aplicar a qualsevol ministeri i servei en les comunitats cristianes, així com a la paternitat i la maternitat en l'àmbit familiar. És evident que no es pot exercir el servei de pastor de les comunitats cristianes en aquests moments de la història de la mateixa manera que es feia no fa gaire temps. Les circumstàncies són diferents, amb nous paradigmes de relació.

No es pot exercir l'episcopat en aquests moments de la mateixa manera que es feia no fa gaire temps.

Solament des de la proximitat a les persones podrem escoltar el batec del seu cor, a fi de no caure en la fal·làcia de donar respostes a preguntes que les persones en aquests moments no es fan. La proximitat, encara que de vegades pot semblar perillosa, és la porta oberta a la relació personal, tan necessària i ineludible, per a la transmissió de la fe. L'allunyament de les persones no és pas l'estil de

l'apòstol de Crist, com tampoc no ho era de Crist mateix, que en els evangelis apareix ben proper a les persones, acollint-les, escoltant-les, guarint-les.

No podem anar per la vida com a jutges dels altres, aplicant-los amb severitat les normes del que és bo i és dolent. La misericòrdia és la porta que fa possible que tota persona tingui al seu davant un futur. Des de la veritat, amarada d'amor, és possible la misericòrdia que obre l'horitzó de l'esperança. Aquella mirada fonamental de la misericòrdia expressada així en llavis de Jesús: *Tant va estimar Déu el món, que va donar el seu Fill unigènit perquè tot el qui cregui en ell tingui vida eterna* (Jn 3,16).

La tendresa en la relació amb els altres és l'expressió de l'estimació. És la tendresa que neix de la paternitat i de la fraternitat, del qui no vol mai el mal per a l'altre, del qui s'alegra del bé de l'altre, del qui pot dir, com sant Pau: *em faria tot a tots, per salvar-ne alguns de tota manera* (1Co 9,22).

